

ville da være fint, men for at gøre det så godt som muligt, vil vi omvendt heller ikke være imod, at man i givet fald lader det oversomme. Vi må se, hvordan forløbet bliver i udvalget.

Søren Søndergaard (EL):

I forhold til den foreliggende revision er vores bekymring heller ikke i første omgang, hvad der gavner den ene eller den anden af forældrene, eller for den sags skyld hvad der gavner begge forældre, men hvad der gavner det, der burde være udgangspunktet, nemlig barnet eller børnene.

Den holdning kunne vi måske godt tænke os gik lidt mere igennem som en rød tråd i dette lovforslag, f.eks. ved at lægge mere vægt på, at forældremyndigheden skal forvaltes i et samarbejde med barnet selv – Børnerådet er kommet med nogle forslag, som trækker i den retning – eller ved også at lade børn under 12 år få et direkte ord at skulle have sagt, når det gælder forældremyndighed og samvær, og også, som det er blevet nævnt af flere her, ved at lave en ændring i lovens navn. Lad os, som det er blevet sagt, droppe »myndigheden« og i stedet for indføre »ansvaret«. Lad os kalde det en lov om forældreansvar og samvær.

Vi vil godt anerkende, at der med dette forslag er nogle forbedringer i forhold til den eksisterende lovgivning på området.

Vi er også i stand til at tælle til 90 og nogenlunde tage bestik af, hvad der er realistisk her i Folketinget. Alligevel vil jeg godt nævne to områder, hvor vi mener, det er muligt at komme i hvert fald et lille skridt videre, nemlig hvad angår den fælles forældremyndighed og barnets ret til samvær med begge sine forældre.

Først angående den fælles forældremyndighed. Det er Enhedslistens opfattelse, at frivillig fælles forældremyndighed udgør den bedste ramme for barnets opvækst, og det ganske uanset om barnets forældre er gift, er giftede samboende eller bor hver for sig. Derfor må et selvstændigt formål med loven også være at gøre det så enkelt som muligt at opnå denne fælles forældremyndighed.

I dag står ugifte forældre for næsten halvdelen af alle nyfødte, men de får ikke automatisk fælles forældremyndighed, som gifte får. De har mulighed for at søge om fælles forældremyndighed, og det gør ca. halvdelen af de ugifte.

Tilbage er så ca. en fjerdedel af en årgang børn, hvis forældre ikke har fælles forældremyndighed, men hvor det typisk er moderen,

som har forældremyndigheden alene. Meget ofte er det ikke et udtryk for et bevidst valg, men det kan – og så tillader jeg mig at citere fra betænkningen – »bero på tilfældigheder, at forældrene ikke har indgået en aftale om fælles forældremyndighed.«

Det er derfor, vi fra Enhedslistens side i forhold til den fjerdedel – og det er jo altså en stor gruppe – mener, at det skal være meget nemmere at aftale fælles forældremyndighed, og at det skal kunne lade sig gøre allerede straks efter, at graviditeten er konstateret. Det kan ske i forbindelse med den første jordemoderkontrol, hvor der kunne udleveres en blanket til aftale om fælles forældremyndighed, og som så blot skal indsendes til registrering i statsamtet.

Registreringen af fælles forældremyndighed mener vi skal ske inden for den første måned efter fødslen. Det kan jo konkret gøres ved, at der inden for denne måned efter fødslen skal indsendes en erklæring, hvoraf det fremgår, om der ønskes fælles forældremyndighed.

Hvis udbetaling af børnechecken forudsætter, at denne erklæring er indkommet, er vi sikre på, at stort set alle meget hurtigt vil tage stilling til den fælles forældremyndighed og dermed tage stilling til det fælles ansvar, og om de ønsker et lige forhold i relation til børnene.

Uanset hvad vi vedtager af love her i Folketinget, er det klart, at vi ikke kan undgå situationer, hvor der vil være tvivl om den fælles forældremyndighed, og hvor det er nødvendigt at skære igennem – efter vores opfattelse efter en obligatorisk rådgivning.

Som tingene hidtil er foregået, er problemet bare, at der er mange eksempler på, at den, der får forældremyndigheden, reelt får alt, mens den anden reelt ingenting får. Det betyder selvfølgelig også, at samarbejdsviljen hos den, der står med det bedste kort på hånden med hensyn til at få forældremyndigheden, har været meget lille.

I modsætning til det mener Enhedslisten, at loven skal styrke barnets muligheder for at have kontakt med begge dets forældre bl.a. ved, at der direkte af loven fremgår et minimumssamvær, som der kun kan dispenseres fra af hensyn til barnets tarv. Det skal ikke kunne betale sig at sabotere samværsretten. Mistet samvær skal altid kunne erstattes, og vedvarende sabotage af samværsretten skal kunne indgå som et negativt element i en samlet bedømmelse af, hvor det primære forældreansvar skal placeres.